

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 390/05
21.09.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Dragomira Milojevića, predsednika veća, Predraga Gligorijevića, Miroslava Cvetkovića, Dragana Jocića i Veroljuba Cvetkovića, članova veća, i savetnika Dragane Jevrić, kao zapisničara, u krivičnom predmetu optuženog AA, zbog krivičnog dela iz člana 33. stav 2. Zakona o oružju i municiji, odlučujući o žalbi branioca optuženog adv.AB izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Šapcu K. 70/04 od 8.9.2004.godine, u sednici veća održanoj u smislu člana 375. ZKP dana 21.9.2005.godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana žalba branioca AA a presuda Okružnog suda u Šapcu K. 70/04 od 8.9.2004.godine POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom optuženi AA oglašen je krivim zbog krivičnog dela neovlašćeno nabavljanje i držanje vatrenog oružja i municije iz člana 33. stav 2. Zakona o oružju i municiji i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od jedne godine. Prema optuženom je izrečena mera bezbednosti oduzimanja predmeta - dve automatske puške fabričkih brojeva __ i __, osam okvira za automatsku pušku i 172 metka kalibra 7,62 mm. Optuženi je obavezan da na ime troškova krivičnog postupka plati iznos od 1.500 dinara a oslobođen je plaćanja paušala.

Protiv te presude žalbu je izjavio branilac optuženog adv.AB zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona i odluke o kazni sa predlogom da se ista ukine i vrati na ponovno odlučivanje kao i da bude obavešten o sednici drugostepenog veća.

Republički javni tužilac u podnesku Ktž. 552/05 od 7.4.2005.godine predložio je da se žalba branioca optuženog odbije kao neosnovana a prvostepena presuda potvrdi.

Vrhovni sud je održao sednicu veća u smislu člana 375. ZKP, u odsustvu uredno obaveštenih zamenika Republičkog javnog tužioca i branioca adv.AB, a koji je ispitao prvostepenu presudu, razmotrio ostale spise predmeta i po oceni žalbenih navoda našao:

Pobijana presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka niti povrede krivičnog zakona na koje drugostepeni sud, u smislu člana 380. stav 1. tačka 1. i 2. ZKP uvek pazi po službenoj dužnosti, pa ni bitnu povredu

odredaba krivičnog postupka na koju žalba branioca ukazuje navodima da je izreka presude nerazumljiva i da presuda ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama.

Suprotno žalbenim navodima, izreka prvostepene presude razumljiva je i jasna i sadrži opis radnji iz koga proizilaze sva bitna obeležja krivičnog dela za koje je optuženi oglašen krivim, kao i jasno naznačenje perioda u kome je optuženi držao obe puške i municiju. Takođe, u obrazloženju presude o svim činjenicama važnim za donošenje odluke dati su dovoljni i jasni razlozi, pa se stoga neosnovano žalbom branioca optuženog prvostepena presuda pobija zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP.

Neosnovano se žalbom branioca optuženog pobija prvostepena presuda zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i s tim u vezi navodi da prvostepeni sud nije pouzdano utvrdio koju od dve puške je optuženi zadužio a koju neovlašćeno nabavio, da li je pušku koju je neovlašćeno nabavio kupio ili dobio na poklon ili je nabavio na neki drugi način.

Iznete žalbene navode Vrhovni sud ocenjuje neosnovanim jer je prvostepeni sud, pravilnom ocenom odbrane optuženog i izvedenih dokaza, pravilno utvrdio da je optuženi AA do 5.3.2004.godine neovlašćeno držao dve automatske puške fabričkih brojeva __ i __, osam okriva za automatsku pušku i 172 metka kalibra 7,62 mm, od kojih pušaka je jednu zadužio u Hrvatskoj kao pripadnik rezervnog sastava vojske Republike Srpske Krajine i nije je razdužio pre prelaska u Srbiju, dok je drugu neovlašćeno nabavio i obe držao kod sebe sve do oduzimanja, znajući pri tom da se radi o oružju i municiji čije nabavljanje i držanje građanima uopšte nije dozvoljeno.

Postupajući na ovaj način optuženi je ostvario sva bitna obeležja krivičnog dela iz člana 33. stav 2. Zakona o oružju i municiji, pri čemu je radnja ovog krivičnog dela u zakonu postavljena alternativno tako da delo postoji preduzimanjem bilo koje od tih radnji. Pri tome, optuženi i ne spori da pušku koju je zadužio nije vratio i da je držao drugu pušku za koju navodno ne zna kako se našla među njegovim stvarima (dakle, nabavljena je neovlašćeno pa je ipak drži kod sebe). Stoga je pravilan zaključak prvostepenog suda da se u radnjama optuženog stiču svi bitni elementi, kako subjektivni tako i objektivni, krivičnog dela neovlašćeno nabavljanje i držanje oružja i municije iz člana 33. stav 2. Zakona o oružju i municiji.

Takođe, pravilno je prvostepeni sud u konkretnom slučaju primenio Zakon o oružju i municiji koji je stupio na snagu 12.4.2003.godine, jer se radnje neovlašćenog držanja mora posmatrati u celini kao jedinstvena, trajna radnja, a kako je optuženi automatske puške nabavio a zatim držao i u vreme važenja ranijeg, blažeg zakona, ali i posle stupanja na snagu izmena i dopuna pomenutog zakona, sve do dana oduzimanja što je nesporno, to se na optuženog, u smislu člana 4. OKZ, nije ni mogao primeniti blaži zakon, osim u slučaju da je optuženi u smislu odredaba Zakona o izmenama i dopunama ranijeg zakona nadležnom organu predao predmetno oružje, što on nije učinio. U vezi sa primenom krivičnog zakona prvostepeni sud je u obrazloženju pobijane presude dao jasne, iscrpne i uverljive razloge koje i Vrhovni sud u svemu prihvata a navode žalbe branioca da je u konkretnom slučaju trebalo primeniti raniji blaži zakon, ocenjuje kao neosnovane.

Kazna zatvora koja je izrečena optuženom AA u skladu je sa težinom učinjenog dela, stepenom krivične odgovornosti optuženog i ostalim u ovom pogledu relevantnim okolnostima, pa kako nema zakonskih mogućnosti da dalje ublažavanje kazne (član 43. stav 1. tačka 1.OKZ) obzirom da je ista maksimalno ublažena, to je žalba branioca i u delu kojim se osporava odluka o kazni, ocenjena kao neosnovana.

Odluka o meri bezbednosti oduzimanja predmetnog oružja i municije, doneta je pravilnom primenom odredbe člana 69. OKZ pa se njena zakonitost i opravdanost izricanja ne dovode u pitanje.

Iz iznetih razloga na osnovu člana 388. ZKP odlučeno je kao u izreci ove presude.

Zapisničar, Predsednik veća

Dragana Jevrić, s.r. sudija,

Dragomir Milojević, s.r.

Za tačnost otpravka

sr